

ใบความรู้ที่ ๑๗ เรื่อง บทกวีดิจิทัล (๑)
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง บทพากย์เอราวัณ
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๗ เรื่อง บทกวีดิจิทัล (๑)
รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๒๓๑๐๒ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓

การออกแบบชิ้นงาน ให้สอดคล้องกับภาพยนต์ ๑๖

การวางแผนคือหัวใจสำคัญ การออกแบบ "สตอรี่บอร์ด" ช่วยให้ผู้เรียนได้ถอดรหัสอารมณ์ของบทกวี ออกมาเป็นภาพ เลือกสรรโทนสี และรูปแบบตัวอักษรที่เหมาะสม เพื่อให้งานนำเสนอเป็นพาหนะที่นำพา ความหมายของกาพย์ฉบัง ๑๖ ไปสู่ผู้ชมได้อย่างสมบูรณ์แบบ โดยมีสาระที่ต้องศึกษาคือ

๑. หลักการออกแบบสื่อกราฟิกเพื่อวรรณคดี

- Mood & Tone: - การตีความอารมณ์บทกวี (เศร้า, สุข, ยิ่งใหญ่) เพื่อเลือกสี
- Typography: การเลือกฟอนต์ (Font) ให้เข้ากับเนื้อหา (เช่น เรื่องประวัติศาสตร์ควรใช้ ฟอนต์มีหัว/ลายไทย, เรื่องทันสมัยใช้ฟอนต์ไม่มีหัว)

๒. การเขียนสตอรี่บอร์ด (Storyboard)

- การร่างภาพจัดวางตำแหน่งข้อความและรูปภาพในแต่ละสไลด์

ศิลปะการจัดวาง: เปลี่ยนตัวอักษรให้เป็นงานศิลป์ (Visual Poetry Guide)

๑. จิตวิทยาแห่งสี (Color Psychology) เลือกสีให้ตรงกับ "รสวรรณคดี" ของกาพย์ฉบัง ๑๖ ที่แต่ง

- สีโทนร้อน (แดง, ส้ม, เหลือง): สื่อถึงความตื่นเต้น, การต่อสู้, พลัง, ความสดใส (เหมาะกับ บทพากย์เอราวัณตอนศึกสงคราม หรือเรื่องท่องเที่ยวสนุกสนาน)ฯ
- สีโทนเย็น (น้ำเงิน, เขียว, ม่วง): สื่อถึงความสงบ, ธรรมชาติ, ความเศร้า, ความลึกซึ้ง (เหมาะกับบทชมธรรมชาติ หรือรำพึงรำพัน)ฯ
- สีพาสเทล/ขาวดำ: สื่อถึงความนุ่มนวล, ความทรงจำ, ความคลาสสิก

๒. การเลือกแบบอักษร (Typography)

- ฟอนต์มีหัว (Serif): (เช่น Angsana, TH Sarabun) ให้ความรู้สึกเป็นทางการ, น่าเชื่อถือ, ไทยแท้, ศักดิ์สิทธิ์
- ฟอนต์ไม่มีหัว (Sans Serif): (เช่น Kanit, Sukhumvit) ให้ความรู้สึกทันสมัย, เป็นกันเอง, วัยรุ่น, มินิมอล

- ฟอนต์ลายมือ: ให้ความรู้สึกสร้างสรรค์, ชี้เล่น, เป็นส่วนตัว

๓. กฎการจัดวาง (Layout Rule)

- อย่าแน่นเกินไป: เหลือที่ว่าง (Negative Space) ให้สายตาได้พัก
- ความชัดเจน: ตัวหนังสือต้องอ่านออก (อย่าวางตัวหนังสือสีดำบนพื้นหลังสีเข้ม)